

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. Γ. ΑΡΣΕΝΗ

Ράπτου

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 27^{ην} ΜΑΪΟΥ 1907*Ἐνώπιον πλήθους ἐργατῶν**ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐν Περατέοις*

ΛΑΪΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΥ

Η « **ΙΣΟΤΗΣ** »*Ὡς τῇ αἰτήσει δημοσιεύεται.*

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Τύπος Ἡ « Θέμις » Θ. Μάντζουρη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1907.

ΛΟΓΟΣ
ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΑΡΣΕΝΗ
Ράπτου

Περὶ τῶν φυσικῶν καὶ Ἀπραγράπτων
Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου,
περὶ Συνενώσεως καὶ Ἀλληλεγγύης
τῶν Ἑργατικῶν τάξεων καὶ
περὶ τῆς χρήσεως τῆς ψήφου.

Ἄδελφοί.

Μεγίστη χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ὑπερπληροῦν τὰ στή-
θη μου καὶ τὴν ψυχὴν μου. Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκφράσω
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αἰσθάνομαι τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἐάν
μοὶ ἐδώριζον τὴν κέτιμον ὅλον ἀμφιβάλλω ἐάν θὰ ἴδονά-
μην νὰ χορτασθῶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μουσικῆς χαρᾶς ὅτις
μοὶ προξένησεν ἡ μεγάλη σας προθυμία καὶ ὁ ἐνθουσι-
ασμὸς μετ' οὗ προσέρχεσθε ἐν τῷ Λαϊκῷ τούτῳ Ἀ-
ναγνωστηρίῳ, ὅπως διδάχθητε παρ' αἰουδήποτε ἐξ ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ἕδρας ταύτης ἐκεῖνα τὰ ὅποια παρέλειψαν καὶ
παραλείπουσι νὰ σᾶς διδάσκωσιν ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους
σεῖς ἐργαζόμενοι πληρώνετε φόρους ἐπὶ φόρων ὅπως δια-
τηρῶνται τὰ Σχολεῖα, τὰ Πανεπιστήμια, αἱ Ἀκαδη-
μῖαι, ὅπως ἀνοίξωσιν τοὺς τυφλοὺς ἐφθαλμοὺς των καὶ
μορφώσωσιν τὰς μεμαλακυσμένας ἐκ τῆς νωθρίας κεφα-
λάς των καὶ ἀντὶ λέγω νὰ προσέρχωνται οὗτοι καὶ διδά-
σκωσι τοὺς Ἑργάτας ὡς εἶναι ὑποχρεωμένοι τὸναντίον
κρατοῦσιν ὅλην τὴν σοφίαν δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ
μάλιστα δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω ὅτι περιπαίζουσιν αὐτοὺς

ἰακωβωτερόσσι νὰ χαιρετῶσι μετ' ἐν (bon jour καὶ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚὴ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ μετ' ἐν σᾶς καὶ μετ' ἐν σεῖς ὡς
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ξυαλον οι εκφυλοι ουτοι. Ειναι απεριγραπτος τω οντι η χαρα μου διοτι πολυ ταχεως αντεληφθητε οτι το Δαυκον μας Αναγνωστηριον τας βασεις του οποιου εθεσεν ο υιος των Τεμπων μαρτυς Μαρινος Αντυπας, ειναι το μονον μεσον δια του οποιου μιαν ημεραν και εντος ελιγου θα απαλλαγωσιν αι Γεωργικαι και Εργατικαι τάξεις απο τον βορβορον της Πενιας και Αμαθειας εις ον ειναι βουτιγμεναι αυται μεχρι λαιμου, ενεκεν της απρονοησιας των αρχοντων και ισχυρων απο τα μονα αιτια ατινα παρακινουσι τον ανθρωπον να εγκληματη.

Εις την παρελθουσαν διαλεξιν μας ανεπτυξαμεν μετ' ακριβειας πειρα ειναι τα φυσικα και απαράγραπτα δικαιωματα του ανθρωπου τα οποια αφ' ης στιγμης πεση εκ της κοιλιας της Μητρος του, εισοδηποτε και αν ειναι ουτος ειτε πλουσιος ειτε πτωχος, δικαιουται λεγω, να τα λαμβανη παρ' εκεινων, οτινες ανελαβον να εκπληρωσωσιν τα καθηκοντα των προς τους ομοιους των, αφ' ου προηγουμενωσ ουτοι ελαβον τα δικαιωματα των μετα πολλων περισευματων.

Επειδη ομως παρατηρω οτι πολλοι εξ υμων δεν ειχον παρευρεθη εις την προηγουμενην διαλεξιν κατα την ημεραν δηλ. των εγκαινιων καθ' ην ανεπτυξαμεν περι των φυσικων και Απαράγραπτων Δικαιωματων του ανθρωπου οπως λαβωσιν γνωσιν μετ' ακριβειας των υψηλων τούτων ζητηματων, θα σας παρακαλεσω να μοι επιτρεψητε οπως επαναλαβωμεν τινα εκ του θεματος τουτου καθ' οτον ειναι εν εκ των σοβαρωτερων θεματων, τουτεστιν το θεμελιον των διαλεξεων μας και ακολουθως θα εισελθωμεν εις το κυριον θεμα της ομιλιας μας, ητοι περι Συνενωσεως και Αλληλεγγυης των Εργατικων τάξεων. Θα σας παρακαλεσω δε να με ακολουθησθε εις τας σκεψεις μου μετ' προσοχησ.

Ο Θεός κύριος, όλους τους ανθρώπους εν τω κόσμω τούτω ως βλέπομεν πάντες, τους βλέπω γυμνούς.

Μή τις εδω κενεις ε; ημων ποτε αλλοι μεν να γεννηθωσιν εκατομυριουχοι και αλλοι πτωχοι και δυστυχεις; αλλοι με αρθρονα ενδυματα και αλλοι με αρθρονον γυμνειαν και ευπολια; αλλοι με εικοσι και τριαντα Μεγαρα και αλλοι χωρις Καλυβην; αλλοι επισιτημονες και αλλοι χαμαλιδες; αλλοι να κατιχωσιν απεραντους γαιας και αλλοι να μην εχωσιν ουδευιασ σπιθμησ γην δια να ΤΑΦΩΣΙΝ; αλλοι με τιτλους και Κοτυλίκια και αλλοι μικροι και ταπεινοι; Ναμίζω, εχι.

Δηλαδη δεν ειδει ο Θεος προς τους ανθρωπουσ εταν τους τελλη η επι της γης ιδιαιτερωσ εις εκατον ουτε πλοωτον ουτε περιαν, ουτε αρθρονα φαγητα, ουτε αρθρονα πεθναν, ουτε δωριζει εκταρια απεραντων γαιων ουτε μιαν και μνην σπιθαμην γης, ουτε μεγαρα ουτε καλυβασ, αλλα δια να μη εχωσι παραπονα εις τον Θεον, οτι εις αλλουσ χαριζει πολλα και εις αλλουσ, ολιγα ειπεν αυτοις: εγω θα σας ριπω εν τω κοσμω, εν εθνημοργησ, γυμνουσ και δια να απολαυσθε παν οτι σας χρησιμευει δια την ζωην σας, σας διδω την γην να καλλιεργητε ταυτην και εν ιδρωτι του προσωπου σας να απολαυθνητε τον αρτον σας και ο μη εργαζομενωσ μηδε εθιετω, συνεπληρωσεν, ο Αποστολος Παυλος.

Αλλά δεν μοι λέγετε, σας παρακαλώ, τοιουτοτροποις πράττουσιν πάντες οι άνθρωποι ως ειπεν ο Θεός και ο Αποστολος Παυλος εν ιδρωτι του προσωπου των απολαυθάνουσιν τον αρτον των η αυτοι οι οποιοι εχουσιν εξαπλωμενας τας αρδιασ των εις χρυτουφάντουσ Πολιτρονασ και κατωκουσιν εις δυσθεωρητα μαρμαρινα Παλάτια βουτιγμενοι μετα εις τους αδάμαϊτασ με εντροφασ και απολαυσεισ παντων των αγαθων, δεν εργαζον-

ΙΑΚΩΒΑΡΕΙΟΥ Σληοίαν, και αυτοι οι οποιοι εργαζονται ΔΗΜΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΗΛΙΚΟΜΗΚΙΑΣ ΤΩ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΝ, ΠΟΦΟΥΣΑΝ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

της πείνης; πῶς συμβαίνει τὸ τοιοῦτον οἱ μὲν ἐργαζόμενοι νὰ πεινώσιν οἱ δὲ τεμπέληδες νὰ ἀπολαμβάνωσιν;

Θὰ μοι ἐπιτρέψητε κύριοι, ἐπὶ τῆς σκέψεως ταύτης νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἡ ὁ Θεὸς δὲν ἐγνώριζε τί ἔλεγε ἡ κάτι μεγάλου λάκκου κρύπτουσι μὲς ἴστην φάβα οἱ μεγάλοι οὗτοι Τεμπέληδες οἱ καλούμενοι Πλουτοκράται. Καὶ βεβαίως κύριοι ἐπὶ τῶν λέξεων τούτων διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς συνεβούλευσε τὰ πλάσματά του, ὅτι ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου των νὰ ἀπολαμβάνωσιν τὸν ἄρτον των, δὲν δύναται οὐδεὶς νὰ συζητήτῃ καὶ εὐρη εἰς αὐτὰς κάποιαν ἀτίλειαν, διότι ἀφ' οὗ ὁ Θεὸς εἶνε τέλειος πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ λόγοι του καὶ τὰ ἔργα του νὰ εἶναι ἀτελής;

Νομίζω ὅτι, ὅστις ἐξ ἡμῶν φαντασθῆ ὅτι δύναται νὰ διαρθῶσῃ τὸν Θεόν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ εἶνε ἀλαζῶν καὶ ἀκαταλόγητος. Ἐπομένως ἐκ τοῦ συμπεράσματος τούτου, δυνάμεθα νὰ πειθῶμεν ὅτι, ὁ Θεὸς συνιστῶν εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ ἰδρώτος μας νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὸν ἄρτον μας, εἶνε ἀλάθητος καὶ δικαία ἡ κρίσις αὐτοῦ.

Ἄρῳ λοιπὸν εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀλύτωτος καὶ ὅτι ἡ κρίσις αὐτοῦ εἶναι ὀρθή καὶ δικαία, δηλ. ὅτι ὁφείλει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου του τὸν ἄρτον του, διατὶ πραγματικῶς ἐν ᾧ οἱ ἐργάται καὶ γεωργοὶ χύνουσιν ποταμούς ἰδρώτος ἐκ τῆς ἐπιπόνου ἐργασίας παράγοντες ὅλα τὰ πλούτη καὶ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, δὲν δύναται νὰ ζήτουν οὔτε τὴν οἰκονομίαν τους οὔτε πολλάκις καὶ τὴν ἑαυτῶν τους ἐπαίριον τῶν τόπων μόχθων, ἀλλὰ μόλις καὶ τρώγουσιν ὀλίγοι ἄρτον βρεγμένον μὲ μαῦρα δάκρυα καὶ ἀναστενυγμένως διὰ νὰ ἀπορῦγῶσιν τὴν θάνατον, καὶ αὐτοὶ οὐ ποῦ οἱ δὲν ἐργάζονται καὶ ὀλοκλήρως καταβροχθίζουσιν ὅλα τὰ ἀγαθὰ; Ἐδῶ κύριοι ἐπίτρεχει τὸ μεγάλο τῆς ἀνθρωπότητος πρόβλημα, τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἐκ τῶν φιλοσόφων ἠδυνήθησαν ὡς ὁ Πλάτων, ὁ Σωκράτης

καὶ ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς καὶ ἄλλοι μεταγενέστεροι, ἠδυνήθησαν, λέγω, νὰ εὐρωσι τὸν τρόπον τῆς λύσεως, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ξετυλίξωσιν αὐτὸν τὸν φρενὸν κόμβον ὁ ὁποῖος ἐνώνει τὰς δύο αὐτὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων δηλ. τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν κηφήνων διότι ὁ Λαὸς δὲν παρέσχεν αὐτοῖς συνδρομήν. Ἐδίδαξαν καὶ ἐρῶντην πρὸς αὐτὸν ὅπως σπεύτῃ πρὸς βοήθειαν καὶ ἀποτελοῦντες οὕτω μίαν μεγάλην δύναμιν ὅλοι μαζὺ, λύτωσιν αὐτὸν τὸν Γόρδιον δεσμόν, ὁ ὁποῖος ἦνωσε τὰς δύο αὐτὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων ὑπ' αὐτὰς τὰς ἀπεισίας συνθήκας αἰτινες ματτιζοῦσι τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ εὐφραίνουσι τοὺς πλουτοκράτορας καὶ αἱ ὁποῖαι συνθήκαι ἐδημιουργήθησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν μεγάλων τυράννων, πλουτοκρατῶν καὶ αυτοκρατόρων, ἐξακολουθούντων καὶ μέχρι σήμερον τὸ φρενὸν τοῦτο ματτιζοῦν κατὰ τῶν ἐργατῶν.

Καὶ ἀντὶ νὰ λάβωσι βοήθειαν παρ' ἐκείνων ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἠγωνίζοντο ὅπως τοὺς ἀπαλλάξωσιν ἐκ τῆς τριαύτης πίστεως, τὸν ναυτίον εἰς μὲν τὴν Σωκράτην ὡς ἀμειβὴν προτιμότερον καὶ ἔπει τὸ κόνειον λέγοντες ὅτι οὗτος εἶναι πρέλλος, ἐν ᾧ ἂν μετανόη ὡς τοῦ ἔλεγον οὕτω καὶ ἔπειτα τὴν ἡλικίαν του διδάχα, θὰ ἐτώζετο. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχη πεποιθήτην εἰς τὰς σκέψεις καὶ διδασκαλίας του, ἀποφατίζει καὶ βραβῶ μετ' εὐχαριστήτως πλήρες τὸ ποσῆριον τοῦ δηλητηρίου καὶ ἐν ᾧ μετ' ὀλίγον ἔμελλε νὰ μεταβῆ εἰς τὰς μακαρίους μονὰς ἐξηκολούθει νὰ λέγει πρὸς αὐτοῖς: « ἐργάζεσθε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς προσόδου καὶ ἀφαιρέσατε πάντα τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια συνάγῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἡθικὴν αὐτοῦ ἀναγέννησιν, μὴ δίδων τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν ἂν μετ' ὀλίγον θὰ προσέδιδε τὸ πνεῦμα ».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ
Ὁ δὲ Θεάνθρωπος Χριστὸς ἐν ᾧ κατέβαλε ὅλας του δυνάμεις, ἐστὶν ἄδύνατον νὰ πεί-

ση τὴν ἀνθρωπότητα νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ Θεῖον αὐ-
 τοῦ Ἔργον καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐδόθη πρὸς αὐτὸν χεῖρ βοη-
 θείας, ἀλλ' ἀπεναντίας προδοθεὶς καὶ ἀπαρηθθεὶς αὐτὸς
 καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πιστοτέρων μαθητῶν του, ἀ-
 παρσίσζει νὰ δοκιμάσῃ ἀλόκληρον τὸ μαρτυρολόγιον τῆς
 Σταυρώσεως, διὰ νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ὅσα ἐδίδαξε καὶ ὅσα
 ἀνέπτυξεν πρὸς αὐτοὺς ἦσαν ἀληθῆ. Καὶ ἐν ᾧ ἐσταυ-
 ροῦτο ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐνεπύετο μὲ τὸ
 στόμα τοῦ ἀθώου καὶ δικαίου ἐργάτου καὶ ἐπιστίζοντα
 τὰ γλυκύτατα χεῖλη του μὲ ὄξος καὶ χολῆν, καὶ ἐτίθε-
 το ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ ἀκάνθινος στέφανος πρὸς
 περιπαιγμὸν, ἐρώνει πρὸς τὸν πατέρα του. «**ΠΑΤΕΡ**
ΛΦΕΣ ΑΥΤΟΙΣ ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΔΑΣΙ ΤΙ ΠΟΙ-
ΟΥΣΙ». Τόσην ἀγάπην καὶ τόσην λατρείαν ἔτρεφεν ὁ
 μέγας τῆς ἀνθρωπότητος Διδάσκαλος πρὸς τὸν δεινοπα-
 θοῦντα Ἐργατικὸν Λαόν, διότι ἐγνώριζε εἰς ποίαν πλά-
 νην εἶχον ὑποπέσει παρά τῶν ἀρχόντων καὶ πλουτο-
 κρατῶν ἀρ' ἐνὸς καὶ τὴν μεγάλην τους ἀλωσότητα, ἀρ' ἐ-
 τέρου δ' ἐκείνα τὰ ὅποια συνέβαινον πρὸς αὐτὸν τὴν δυ-
 στυχίᾳ. Καὶ ἄλλοι σοφοὶ ὁμοίαν ἔλαβον τύχην ἐργαζό-
 μνοι ὑπὲρ τῆς ὑψίστης τῶν ἰδεῶν ὑπὲρ τῆς ἀπελευ-
 θερώσεως τῶν μικρῶν καὶ ταπεινῶν. Καὶ τελευτήτως
 ἐν Ἑλλάδι ὁ ἀδάμακτος ἐκείνος ἦρωας ἐπὶ τοῦ Θεῖου αὐ-
 τοῦ σκοποῦ, Μιρῆνος Ἀντιόπας ἐν τῇ νεαρχῇ αὐτοῦ ἡ-
 λικίᾳ, ποτίζει διὰ τοῦ πλουτισμοῦ τοῦ αἵματος τὸ Λέν-
 δρον τῆς ἐλευθερίας ἵνα φυτρώσωσιν νέοι βλαστοί, διὰ
 τὴν ἀνθρωπότητα καὶ προστατευθῶσιν τὰ ὄφρα καὶ πε-
 ριρρονημένα παιδάκια τῶν δυστυχῶν Ἐργατῶν καὶ κλεί-
 ουτι διὰ παντός τὰ μελῶντα χεῖλη του σπαραγζόμενα
 μὲ τὰς τρεῖς μεγάλας καὶ φοβεράς λέξεις, **ΕΛΕΥ-**
ΘΕΡΙΑ, ἸΣΤΗΣ, ΑἰψυρολήΣ.

Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν κύριοι ἐν τῷ σημερινῷ κατεστῶ-
 τι, δὲν ἀπολαμβάνουσιν ἴσων δικαιωμάτων καὶ δὲν ἀπο-
 δίδουσι ἴσα καθήκοντα, ἀλλ' ἄλλοι μὲν λαμβάνου-

σιν ὅλα τὰ δικαιώματά τους χωρὶς νὰ ἐκπληρῶσιν ὡς
 εἶνε ὑποχρεωμένοι, καθήκοντα, καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι δὲν
 λαμβάνουσιν δικαιώματα αὐτοὶ ἀκριβῶς ἀποδίδουσιν εἰς
 τὴν Κοινωνίαν ὅλα τὰ μέσα τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀπο-
 λαύσεων. Διὰ τοῦτο κύριοι ὑπάρχουσιν πλούσιοι καὶ
 πτωχοί. Διότι οἱ μὲν πλούσιοι ἔχοντες πονηροτέραν τῆς
 τῶν Λαυμόνων διανοίαν, ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ
 Ἐργάτου τὰ δικαιώματα ἅτινα καθιστῶσιν τούτους
 εὐτυχεῖς· ἐπομένως καλίσταται ἀδύνατον εἰς τὸν Ἐρ-
 γατικὸν Λαόν ἐρ' ὅσον ὑφίσταται τὸ ἀπαίσιον σημερι-
 νὸν κατεστῶς, νὰ ἀναπνεύτῃ τὴν αὔραν τῆς ἐλευθερίας
 καὶ ἀνεξαρτησίας.

Καὶ ὁ μέγας φιλόσοφος Τολττέκ τῆς Ρωσσίας φωνά-
 ζει σεντοριῶς πρὸς τοὺς ἀπαίσιους τυράννους καὶ πλου-
 τοκρατίας ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. «**Ἡ γῆ δὲν πρέπει νὰ**
ἀνήκει εἰς σὰς τοὺς μεγάλους κλέπτας καὶ ἀπαιτιῶνας,
ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὴν καλ-
λιεργῶσι· διότι δὲν μᾶς τὴν ἐφέρατε ἀπὸ κανένα ἄλλον
πλανήτην διὰ νὰ σὰς τὴν καλλιεργῶσιν καὶ σὰς νὰ ἀ-
ποθηκεύητε ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν καρ-
πῶν τῆς ἐργασίας τοῦ γεωργοῦ καὶ οἱ καλλιεργῆται νὰ
ψωφῶσιν τῆς πείνης, αἱ δὲ θυγατέρες των νὰ γίνωνται
ὑπηρέτριαι εἰς σὰς καὶ πολλὰκις ἀρ' οὐ κορέσητε τὴν
κτηνώδη ἐπιθυμίαν σας ἐπ' αὐτῶν κατόπιν νὰ τὰς διευ-
θύνητε εἰς τὰ περιουσιάζοντα· καὶ ἂν θέλετε νὰ ἔχητε ἀπε-
ράντους γαίας πρὸς ἀπολαβὴν ἑκατομμυρίων κοπιᾶτε
νὰ τὰς καλλιεργῆτητε μόνον σας καὶ ὄχι νὰ θέλετε νὰ
ἔχητε αἰωνίως τοὺς ἐργάτας βουτηγμένους μέσα στὴν
ἀμάθειαν καὶ τὴν δυστυχίαν διὰ νὰ τοὺς μεταχειρίζη-
σθε ὡς νευρόσπαττα ἐργαζομένους διὰ σὰς τοὺς κηφή-
νας καὶ ἄρπαγας».

Αὐτὰ κύριοι φωνάζει πρὸς τοὺς λαοὺς ὁ φιλόσοφος
ΙΛΦΟΒΑΤΕΙΟΥΣ τῆς Ρωσσίας καὶ ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 Δὲν ἔχω εἰς λέγω ἐγὼ διὰ νὰ εἴπητε κατόπιν ὅτι ὁ-

λα αὐτὰ εἶναι ἀνοητῆς καὶ παραλογισμοὶ τοῦ Ἀρτέμη.
 Καὶ τώρα θὰ μοὶ εἶπητε πολὺ καλὰ μὰς τὰ λέγετε
 καὶ εἶναι βλαβερὰ διότι ἐπίρχεται καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς
 ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ἢ ἐξ ἑσῆς σκέψης. Περ-
 νοσοῦμεν καλὰ ἢ κακὰ καθὼς εὐρισκόμεθα μὲ αὐτὰς τὰς
 ἀπεισίας συνθήκας ὑφ' αἷ ζῶμεν; Ἐὰν μὲν περνοῦμεν
 καλὰ καὶ εἴμεθα εὐχαριστημένοι ἅς καθίσωμεν εἰς τὰ
 αὐτὰ μᾶς, ἐὰν δὲ διερχόμεθα βίον μὲ στερήσεις καὶ δυ-
 στυχίας, ἅς ἐξετάσωμεν πόθεν προέρχεται αὐτὸ τὸ με-
 γάλον κακὸν, τὸ ὅπερ μᾶς ἐπέβλήθη, νὰ κρατῶμεν ἐπὶ
 τῆς φράσεώς μας μέχρι θανάτου αὐτὴν τὴν τυραννίαν
 καὶ ταπεινώσιν. Καὶ βεβαίως κύριοι διὰ νὰ ἐπέβλη ἡ
 σκέψις αὕτη δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη οὐδεμιᾶς μεγάλης
 φιλοσοφίας, νὰ ἴδῃ τις ἂν περὶ καλὰ ἢ κακὰ καὶ ἐν
 τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ φροντίσῃ πρὸς βελτίωσιν τῆς θέ-
 σεώς του, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον τοῦ μεγάλου τούτου
 ζητήματος εἶναι νὰ εὐρεθῇ ἡ αἰτία δι' ἣν ἀναγκάζον-
 ται οἱ ἐργάται νὰ βατανίζωνται αἰωνίως ὑπὸ τῆς πενίας
 καὶ ἀμαθείας. Ἡ αἰτία λοιπὸν κύριοι ἀνεκαλύθη ὑπὸ
 τῶν διαφόρων σοφῶν οὗς προείπομεν ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ ἀνθρώπου **ΧΡΙΣΤΟΥ**. Δὲν ἠδύνατο ποτὲ ἡ αἰτία αὐ-
 τὴ νὰ ἀνακαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ διότι ἂν οὐ οἱ ἀρχον-
 τες καὶ πλουτοκράται προπαθοῦσι νὰ ἔχωσι τοὺς Λαοὺς
 πάντοτε βουτηγμένους μέσα εἰς τὸ σκοτάδι πῶς εἶναι δυ-
 νατὸν νὰ ἀνεκαλύψωσι μόνοι των τὴν αἰτίαν τῆς δυ-
 στυχίας των; Καὶ ἐν ᾧ ἐπαρουσιάσθησαν τότε σοφοὶ
 καὶ τότε μεγάλοι νόες εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διὰ νὰ διδά-
 ξωσιν αὐτὴν καὶ ὑποδείξωσι τρόπον τινὰ εἰς τοὺς πύ-
 χοντας τὴν αἰτίαν τῆς δυστυχίας των, δὲν εἰσηκούθη-
 σαν δυστυχῶς καθ' ὅλοκληρίαν, διὰ τὸν λόγον ὅτι, καὶ
 ἐκεῖ ἀκόμη προῆλθοντες οἱ γυροφόροι ἀρχοντες ὅτι
 μέλλει νὰ καταστραφῇ τὸ βλαβερὸν ἔργον τους, διέ-
 δωσαν καὶ διαδίδωσιν καταπλάσματα πρὸς τὸν Λαόν δια-
 φόρους ψευδολογίας, λέγοντες. «Μὴν ἀκούετε τί σὰς λέγει

γὰρ ὁ φιλόσοφος **Σωκράτης** διότι εἶνε τρελὸς καὶ ἡμάρ-
 τησεν ἀπέναντι τοῦ νόμου, δι' ὅσα εἰδίδασκε πρὸς ἡμᾶς
 συνεπῶς πρέπει νὰ πῆ τὸ κώνειον. Μὴν ἀκούετε τί σὰς
 λέγει ὁ **ΧΡΙΣΤΟΣ** διότι εἶνε **ΕΠΙΑΝΑΣΤΑΤΗΣ**,
 καὶ ζητεῖ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος καὶ σύμφωνα
 μὲ τὸν νόμον πρέπει νὰ τὸν καταδικάσωμεν εἰς θάνατον
 Μὴν ἀκούετε τί σὰς λέγουσιν τότε σοφοὶ τοῦ κόσμου
 διότι εἶναι ἀκαταλόγιστοι. Μὴν ἀκούετε τί σὰς λέγει
 ὁ **Μαρίνος Ἀντύπας**, διότι εἶναι φρενοβλάτης καὶ γυ-
 ρεῖ νὰ τὰ μοιράσωμεν

Ὁ! εἰς πότην νάρκην καὶ ἀνικητήριον εὐρίσκεται ὁ
 ταλαίπωρος ἐργατικὸς Λαός! Μὰ ἅς ὑποθέσωμεν κύριοι
 ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐξήτει πράγματι νὰ τὰ μοιράσω-
 μεν, καὶ ἔλοι οἱ ἄνθρωποι ἔθετον τὰς περιουσίας των κά-
 τω πρὸς ἴσην διανομὴν ὅπερ ἀδύνατον νὰ συμβῇ καθ'
 ὄσον, τὸν ἐργάτην ὁ ὅποιος ἐργάτη καὶ ἐπιχειρᾷ τὴν
 πλουσίαν τὴν περιουσίαν τὸν παραλαμβάνει κατόπιν ἡ
 Πολιτεία καὶ τὸν φορτώνει μὲ ἕνα γκράν ἐρ' ὅπλου λό-
 γην ἐκτεθειμένον μέσα εἰς τοὺς ἀέρας καὶ τὰ κρῦα τῆς
 νυκτὸς καὶ τοῦ τὰ φυλάττει καλλίτερον ἢ ὅσον θὰ φυ-
 λάξῃ τὴν ζωὴν του. Ἀλλὰ ἅς ὑποθέσωμεν ὅτι εἶνε δυ-
 νατὸν νὰ γείνη τὸ τοιοῦτον τί θὰ ἔχανε ἐκ τῆς τοιαύτης
 μοιρασίας ὁ Γεωργός καὶ ὁ Ἐργάτης; ἢ ἐφοβείτο μὴ
 τοῦ μοιράσουν τὸ μπαλωμένο του βρακί καὶ τὸ τρίπισ-
 του σακροῦχι; νὰ τὸ φορέσουν οἱ ἀρχοντες καὶ ἐφώναζεν
 ὅτι ὁ Ἀντύπας ζητεῖ τὴν διανομὴν τοῦ πλούτου καὶ τὴν
 κατάργησιν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἱερῶν διαδίδων
 ἐπὶ ὁ Ἀντύπας ἦτο λαοπλάνος; Βλέπετε λοιπὸν μὲ πότην

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Κι φήνες διά νά εξαπατώσι τόν λαόν και σχηματίσωσι βαθμῆδόν τὰς κολοσιαίας περιουσίας, ἐν ᾧ ὁ παλαίωρος ἐρώναζε πρὸς τόν λαόν· ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀνάγκη νά μοιράσωμεν τὰς περιουσίας τῶν πλουσίων ἀλλ' ἀπεναντίας θέλωμεν οἱ ΠΛΟΥΣΙΟΙ νά μὴ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ τὸν ΚΟΠΟΝ και τὸν ΙΔΡΩΤΑ τοῦ δυστυχῶς Ἐργάτου και ἀντὶ ἱερέων και ἀρχιερέων λαιμάργων και προληπτικῶν νά ἔχωμεν διδασκάλους τοιούτους ἵνα πλουτίζωσι τὴν διάνοιαν και καλλιερῶσι τὸ Αἴσθημα. Αὐτὰ, κύριοι, ἐρώναζεν ὁ Ἀντύπας πρὸς τόν λαόν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούετο δυστυχῶς ὑπ' αὐτοῦ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τώρα, βεβαίως ὑπάρχουσι, κύριοι, μερικαὶ περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ ἐργάται και ἰδίως οἱ χωρικοὶ, νά δίδωσιν μεγάλην προσοχὴν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι προσέρχονται διά νά διδάξωσιν αὐτοὺς και ὑποδείξωσιν τὰ δίκαιά των, διότι πολὺ πιθανόν και ἐγὼ τὴν στιγμὴν ταύτην καθ' ἣν σὰς λέγω τὸσα καλὰ και γλυκὰ λόγια ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, νά θέλω νά σὰς εξαπατήσω ἀποβλέπων εἰς τὸ ἀτομικόν μου συμφέρον και ἰδοὺ τοῦ πραγματικῶς ὁ Λαὸς πίπτει ἀπὸ τὴν μίαν πλάνην εἰς τὴν ἄλλην· ἀλλὰ διά νά μὴ ὑποπίπτῃ εἰς τοιαύτας πλάνας ὀφείλει νά ἐξετάζῃ ἐπισαμένως και μετὰ προσοχῆς τὸ παρελθόν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὅσο δῆποτε και ἂν εἶναι οὗτος. Και ἂν τὸ παρελθόν του πραγματικῶς μὰς ἀπέδειξεν ὅτι πολλάκις ἔθεσεν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν του ἐνώπιον τῶν λογγῶν, συγκροτῶν συλλαλητήρια ἐπὶ συλλαλητηρίων, προσερχόμενος εἰς τὰς Ἐπαναστάσεις ὅπως ὑπερασπιστῆ διά τοῦ αἵματός του τὴν Ἐλευ-

θεσία τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνοσ και καταδιωκόμενος ἐπὶ ἐλόκληρα ἔτη εἰς ἐξορίαν, φυλακίζόμενος ἐπανειλημμένως ὅπως ὑπερασπιστῆ τὰ δίκαια τοῦ ἐργάτου βεβήτως δὲν πρέπει νά ὑπάρχῃ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος μὰς ὀμιλεῖ μετ' εὐλικρινείας και ἀροσιώσεως· ἐάν ὅμως δὲν μὰς ἀπέδειξε τὸ παρελθόν του τίποτε ἀπὸ αὐτὰ, ἀλλ' ἀπεναντίας μὰς ξεφυτρώνει σὰν βραπάν ὑποσχόμενος ὅτι αὐτὸς θὰ μὰς φέρῃ τὸν χρυσὸν αἰῶνα, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος λέγω, ὠρισμένως εἶναι ὑπόπτου προελεύσεως. Ἐν ᾧ διά τὸν Ἀντύπα δὲν ἔπρεπε νά σχηματίσωμεν τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο λαοπλάνος, διότι τὸ παρελθόν του μὰς ἀπέδειξε και φυλακίσεις και ἐξορίας και πληγὰς και καταδιωγμούς και τὸσα ἄλλα, ἐπομένως δὲν ἔπρεπε νά εξαπατηθῶμεν τότεν εὐκόλως διά τὸν Ἀντύπα, σὲ τότεν ὅμως νάρκη και πλάνην εὐρίσκονται σήμερον αἱ ἐργατικαὶ και ἰδίως αἱ γεωργικαὶ τάξεις, ὥστε μὴ δυνηθεῖται νά ἐνηθῶσι τοὺς καταχθονίους τῶν ἀρχόντων σκοποὺς παρεϊρήθησαν και ἐθεώρησαν αὐτὸν Διοπλάνον. Και ἐφ' ὅσον οἱ ἀρχόντες ἤκουον λόγους παρὰ τοῦ Ἀντύπα, τὸν ἐπολέμου ἐπίσης διά τοῦ λόγου μετὰ περισσῆς δυνάμεως. Ὅταν ὅμως ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔλεγεν ἤρχετε νά τὰ ἐφαρμόζῃ και διά τῶν ἔργων, παρέχων πᾶσαν συνδρομὴν και ὕλικὴν βοήθειαν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ μεγαλοῦδαίου Θείου του κ. Γεωργίου Σκιαδαρέτη ἤ· αὐτὸς ἀνέλαβεν τὴν διαχείρησιν, πρὸς τοὺς πάτρωνας ἐργάτας, και ἐπαιτητῶς βελτιῶνων τὴν κατάστασιν αὐτῶν, τότε συνώμοσαν και συνεκρότησαν συμβούλιον ἐπὶ συμβουλίῳ ὅπως τὸν θανατώσωσι, ἵνα εξακο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΘΗ

ρον της φαρμακοποιίας και αιτιμώσεως του έργατου
αυτοί οι άπαιται Δάμονες οι όποιοι προσπαθοσι δια
της Εκμεταλευσεως και Τοκογλυφίας να βυζαινωσι ως
βδελαι το ΑΙΜΑ του δαινοπαθοῦντος χωρικού, δια να κα-
τεβάξωσι μούσκουλα και να κόνωσι χειρσας κοιλιαις.

Και τωρα δια να δυνηθωμεν, κύριοι, να επέλθη εις
ημει μια κάποια βελτιωσις εις τας δυστυχιαις αιτινες
κατά καιροσ μας μας ζουσι, οφειλομεν να ερασιμώτω-
με την μεταξύ μας Συνέκωσιν και Αλληλεγγύην και
όταν ενώσωμεν και τας καρδιας μας και τας ψυχας μας
ακόμη, μη αμειβόκλατε ότι πολυ ταχέως θα μας επι-
σκερθη η χαρά και η ανακούριτις, διότι η άγάπη αυ-
τή και μόνη είναι ικανή να μας φέρη την ευτυχίαν και
το μενύμα εις τα μακαριμένα μας χείλη, και όχι ο χω-
ρισμός και ο φθόνος, διότι ακριβώς αυτάς τας καπιτά-
σεις δημιουργουσι μεταξύ μας αυτοί οι κόλακες δια να
εύρισκωσι τας ευκαιρίας προς εξακολούθησιν της εκμετα-
λευσεως, και μας θέτουσιν δια παντοίων ραδιούργων μέ-
σων εις αλληλοραγομάρα και αλληλοσφαγήν, τίς εξ
ημων να φανη, περισσότερον ότι ενδιαφέρεται δι' αυτούς
και τίς θα προστρέξη μεγαλειότερας θυσίας προς αυτούς.
Φαντασθητε άνοησία του βασιλευει μέσα εις τας κεφα-
λάς μας.

Και ήδη, ότι πλησιάζουσιν ημεραι εκλογων τους
βλέπετε να ερχονται ο εις κατόπιν του άλλου δια να
μας γλυκοχαιρετωσιν και να χαιδεύωσιν ταις πλάταις
μας, να μας ερωτωσι μήν εχουμε, να μας βαπτίσουν
καθίνα παιδάκι δια να γίνουμε κυνητάροι, να μας προ-
σκαλοῦσιν ιδιαίτερος δθθεν ότι μας αγαπώσι δια να α-

νακαλύψουσι με τας ερωτήσαις των με ποιον κόμμα ει-
νε ο συγγενής μας και ο γείτονας μας δια να ερασιμώ-
σιν καταλλήλως δια την εκμετάλευσιν των συνειδητέ-
ων μας αντι ολίγων δραχμων. Και όταν παρέλθωσιν αι
εκλογαι ελτρημονήθησαν και γλυκοχαιρετισμοί και χαι-
δέματα και κουμποριές και μυστικά και υποσχέσεις
και όλα πηγαίνουν στο διάλογο. 'Εν ω κατ' εκείνας ιδίως
τας ημέρας, δηλαδή των εκλογων, έχει δικαίωμα ο Λαός
να τους ειπη «Φύγετε από πλησίον μας εκμεταλευται
των συνειδητέων μας διότι, όταν ειχουμε τρεις και τέσ-
σaras ημέρας να δοκιμάσωμεν το ψωμι δεν ηλθετε να μας
επισκερθητε και να μας ερωτήθητε εάν δύναμεθα να υ-
ποφέρωμεν άλλο την πείνα ημεις και τα δυστυχιμένα
τά παιδιά μας τα όποια εγγιναν σαν σκελετοί, όταν ημε-
θα γυμνοί και ξυπόλυτοι δεν ηλθετε να μας συναντήθητε
και να μας ειπητε «τάς βλέπομεν γυμνους και άτυποδήςτους
δυστυχεις, λάβετε αυτά και πηγένετε να καλύψητε ταις σαρ-
καις σας ίνα μη μας προκαλήτε την εντύπωσιν και την
αειδίαν». όταν ηταν τα παιδιά μας άθνη και αι γυ-
ναίκαις μας εβγάξαν ΑΙΜΑ από τους ματτούς των αντι
γάλακτος δια να θρέψωσιν τα καυμένα τα παιδάκια των
διότι ειχον πίντε ημεις, να δοκιμάτωσιν τιμάχιον ξηρου
άρτου, δεν ηλθετε να μας κρούσητε την θύραν και να μας
ερωτήθητε εάν εχουμε ανάγκην ιατρικής περιήλψειως,
δια να μας σώθητε εις την τελευταίαν μας ταύτην στιγμήν.
Υπάγετε λοιπόν άσπλαγχνοι εις το πυρ το εξώτε-
ρον το ήτοιμασμένον τω διαβόλω και τοις άγγέλοις

ΙΛΑΚΤΩΒΑΤΕΙΟΣ

Από τον έρπει να λέγη ο Λαός προς αυτούς τους
ΔΗΜΟΤΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΚΟΙΝΩΝ και όχι να θεωρη κά-
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

χημά του ὅτι τοῦ ἐγάλλευσαν ταῖς πλάταις καὶ τοῦ εἶπον «καλημέρα κουμπάρε».

Ὁ Λαὸς ὀφείλει πλέον ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βολιδοσκοπήῃ μετὰ πρατοχῆς τοὺς διαφόρους ὑποψηφίους, εἴτε Βουλευταί, εἴτε Δήμαρχοι, εἴτε Ἡγέτες, εἴτε Σύμβουλοι εἶναι οὗτοι, καὶ νὰ ἐξετάζη ἐπιταμιένως τὰ παρελθόν τους καὶ τὸν ἰδιωτικὸν τους βίον καὶ ἂν μὲν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐράνησαν πραγματικῶς εὐεργετικῶς ποιοῦντες διὰ τὰς δυστυχίας τῶν Ἑργατικῶν τάξεων, βεβαίως οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι ἄξιοι μίᾳ σίας δῆποτε ἐξ αὐτῶν τῶν θέσεων, διότι ὁ Λαὸς πλέον θὰ ἔχη πεποθήτην ὅτι θὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν δικαιοματίων του. Ἐάν ὅμως ὄχι, ἀλλ' ἀπεικονίῃ τὸ παρελθόν τους μᾶς ἀπέδειξε βίον συμπερονολογικὸν καὶ καταστρεπτικὸν διὰ τὴν Λαὸν, τότε οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι εἶναι ἄξιοι **Περιφρονήσεως καὶ Στυγματοσμοῦ**. Δὲν πρέπει πλέον ὁ Λαὸς νὰ προτέρηται εἰς τὰς κάλπας μὲ κλειμένους τοὺς ὀφθαλμούς καὶ νὰ τρέμῃ ἐνώπιον ἑνὸς ὑποψηφίου διότι κατάγεται ἀπὸ ὑψηλὴν οἰκογένειαν ἐξ αἵματος μπλοῦ καὶ δεῖται εἶναι βουτιγμένος μέσα εἰς τὸ χουσιόν ἄλλος διότι εἶναι Δικηγόρος, ὁ ἄλλος διότι εἶναι μεγαλοκτηματίας κτλ. αὐτοὺς τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἀξιώματα ὁ Λαὸς πρέπει νὰ τὰ **Περιφρονῇ** καὶ νὰ τὰ **Χλευάζῃ** καὶ νὰ βίπτῃ τὴν ψῆφον του ἐκεῖ ποῦ τὴν ἔαγγεῖ τὸ στήθημά του καὶ τὸ γενικὸν συμπερόν τῆς **Πατρίδος**, ἄλλως τε πολὺ ταχίως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ πείθῃ ἐνθὺς τῆς ἀβύσσου, διότι ἤδη εὐρίσκεται εἰς τὴν χεῖρσιν αὐτῆς, καὶ τότε οὐδὲν καὶ ἀλλοθιμονον εἰς ἡμᾶς τί μὴ εὐλογοῦμεν νὰ δι-

ἔλθωμεν, ὁ Φρογμὸς καὶ ὁ Τριγμὸς τῶν ὀδόντων θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ πρὶν νὰ εἰδῶμεν τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ μᾶς παρουσίαν.

Τέλος διὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω ἀκόμη ἐπὶ πολὺ σᾶς συνιστῶ καὶ πάλιν ὅτι ἐφ' ὅσον αὐξάνωμεν τὴν μεταξὺ μας ἀγάπην καὶ ἀλληλεβοθήθειαν, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ αὐξάνῃ ἡ δύναμίς μας καὶ διὰ τῆς δυνάμεως ταύτης θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀπαλλαγῶμεν μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς δυστυχίας ἧτις ἐπαπειλᾷ νὰ μᾶς καταποντίσῃ διὰ παντός.

Ἴδού λοιπὸν τὸ πηδάλιον τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς διευθύνῃ ἀτραλῶς εἰς τὴν λιμένα τῆς **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΟΣ** καὶ **ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ**, τὸ Λαϊκὸν μᾶς «**Ἀναγνωστήριον**» τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὑποστηρίξωμεν διὰ πάσης θυσίας, διότι τὰ θεμέλιά του εἶναι κτισμένα μὲ τὸ αἷμα τοῦ **Μάρτυρος** τοῦ **Πουργοῦ Μαρίνου Ἀντόπα**.

Πεισισμένος λοιπὸν ὅτι τὰ λόγια μου θὰ καρποφορῆσουν μέσα εἰς τὰς καρδίας Σας, τελειῶνω τὸν Λόγον μου, ἀναρωνῶν μεθ' ὑμῶν. Ζήτωσαν αἱ Ἑργατικαὶ τάξεις, ζήτω τὸ Λαϊκὸν «**Ἀναγνωστήριον**».

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.52.Φ12.0028

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ